

Ч. 5

Травень 1970

Ціна 40 к.

Рік 20

ЗАНЕЧІЩЕНА АМЕРИКА

Заднірічний День

Вже день опритомнів, почувши бурю зліва,
Опам'ятався вже, почувши бурю справа.
А був би він стояв, як гріхолюбна діва,
І синьо задивлявсь у синь. У чому ж справа?

Побачив сам себе і дивом дивувався!
І задивований стояв би до смеркання.
А він — робочий день. У нього ж праця, праця!
Вже пам'ятатиме, принаймні до світання.

Б а б а й

ЕПІНРАМИ

З конвенційних голосінь

(Під Т. Шевченка)

Мені однаково, чи буду
Я на Конвенції чи ні...
Чи хтось згадає при „рол-колі“
Мене в Огайській стороні...
Однаковісінько мені!
Та не однаково мені,
Коли дієту будуть брати
Мої ландсмани-делегати,
І на „кокусах“ попивати...
Ох, не однаково мені!

Спомин про Великдень 1970
Великдень наш, Великдень!
Як тебе забути!
По новому стилю
Яечка замерзли,
По старому —
вже було їх чути...

Родині Цісиків —
присвята
В музичальнім Цісиків квартеті
всім роботи досить:
Дочки музикують,
Тато диригує,
Мама — нути носить...
П а п а й

На Свята і по Святах, весною і літом, у кожній порі року одягнетесь елегантно зі смаком в цій широко знаній між своїми та чужинцями українській галантійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРІЇ і ВОЛОДИМИРА ЗАКЛІНСЬКИХ
“DIADEM”, 142 Second Ave., N. Y. City

Служби Народові

“Многая літа”

бажають

І. і М. Лисогори, Дженрі Сіті

...В Рочестері ще не було школи українознавства і Ти служив мені, молодому ще юнаку, за букваря і я перечитував Тебе від "а" до "з". Коли я не розумів деяких Твоїх жартів, то батьки пояснювали їх і в той спосіб навчили мене багато про нашу еміграційну громаду...

Посилаю Тобі як дарунок чотирьох нових передплатників.

Володимир Пилипенко, Рочестер

Многая Літа!

Щоб багато гумору мали
Та Й нам його передали.

о. В. Смик, Ютика

...Сердечно Вас вітаю та бажаю радувати нас своєю творчістю ще 100 літ. (А там далі буде видно.)

Ярослав Климовський з Дружиною

З усіх українських часописів єдиним дійсно соборним часописом є "Лис Микита".

Я не передплачую, бо в бюджет пенсіонера тяжко вкладити кожний нікель, 5 дол. це за ті числа "Л. М.", що я їх читав, позичивши, і за ті, що позичатиму в майбутньому.

Г. Маслівець, Монтерей Парк

Посилаю на "Фарбу", бо не будь Лиса Микити, як мізерно виглядала би наша "політична" еміграція.

М. К.

...ще довгі-довгі роки продовжувати так корисну й відповідальну працю.

Д-р Я. і Н. Коропей, Павукет

...Ведлуг того, як ті тій Владільові пігулки помогли, то си гадаю: якбінто треба було повтурки, то ті посилаю десякі дулярів. Та сокоти си, сарако! Не добирає си сам тих пігулків, бо можеш трафити на такі, які кі цалій фіст облізе.

Твій Комар

...Щоб здоровим гумором і сатирою могли і в майбутності розвеселяти і лікувати нашу еміграцію.

д-р О. Оришкевич, Бруклін

ДІЯДЕМ

Дол. 20.00: И. і М. Лисогор — Скач Плейн.

По дол. 15.50: Т. Маркович — Дітройт і Д-р Б. Олесницький — Мейпелвуд.

По дол. 10.50: Д-р А. Хрептовський — Оак Парк і Б. Сосницький — Гемтремк.

По дол. 6.00: Д-д А. Литваківський — Гери і С. А. Рихтицький — Чікаро.

ст. 8

Наці колега по смішній професії, знаний теж подекуди українському читачеві польський гуморист В'ех описує в одній своїй книжці, яка заковиця вийшла була з пам'ятником директорові варшавських театрів Богуславському (він, до речі, починав свою театральну кар'єру на нашій Україні).

Оточ, стояв собі спокійно той пам'ятник і нікому не заваждав, нікому очей не колов, крім льокальних майстрів кравецького фаху, що не моглистерпіти його на вид, — мовляв, за те, що на мосяжній фігури фрак був зле "попшитий"... А то, — мариковали собі, — вилоги не відпрашовані, а то камізелька без "шніту", а то поли відстали й бовтаються. А одного разу поліція мусіла силою стягати з пам'ятника якогось професіоналіста, що то, бувши злегенька напідпитку, видряпався на фігуру і став крейдою значити, в котрому місці треба фрак поправити..

Може це правда, може авторська фантазія, але хто тринає близьке знайомство з фахівцями кравецького куншту, той напевно вам скаже, що це люди сюбливової породи. Такий пан ніколи не загляне вам в обличчя чи в очі, а наче рентгенівським промінням пронизує кожний клаптик вашої гардероби. Ви не почуєте від нього письмова критики, але під долитливим поглядом його очей зраз увічуєте, що з вами щось не в порядку: або ваші штани без "кантів", або краватка перекосилася або відлетів гудзик від плаща...

А ще коли вам попадеться такий фахівець, що то колись, наприклад, був актором у театрі, а потім на еміграції перекваліфікувався на кравця, тоді перед його фахово-артистичним оком хоч під землю западайся! А, власне, я маю такого приятеля, колись театрального діяча, нині власника кравецької фірми на долині міста Нью-Йорку. Він довго та критично приглядався до мене і мотав собі щось на вус, аж одного разу сказав:

— Слухай, чоловіче, ти ж — рахувати — якийсь письменник, виступаєш публічно на авторських вечорах перед українським жіноцтвом, поїдеш на конвенцію Українського Народного Союзу до Клівленду, ти не можеш виглядати, як лахміда, тобі треба відповідно одягтися: ти обов'язково мусиш мати смокінг або так зване таксідо!

І що ви скажете на таку напасті?.. Чи ви повірили б, що цей найбільший між акторами кравець зробив?.. Зорганізував для мене спеціальний смокінговий фонд, покрутівся між рідним купецтвом, зібрав гроши на матеріал з доказами і змайстрував мені те саме знамените таксідо, у котрому я виглядаю майже так шикарно й елегантно, як віцепрезидент ЗСА Спіро Егніо!

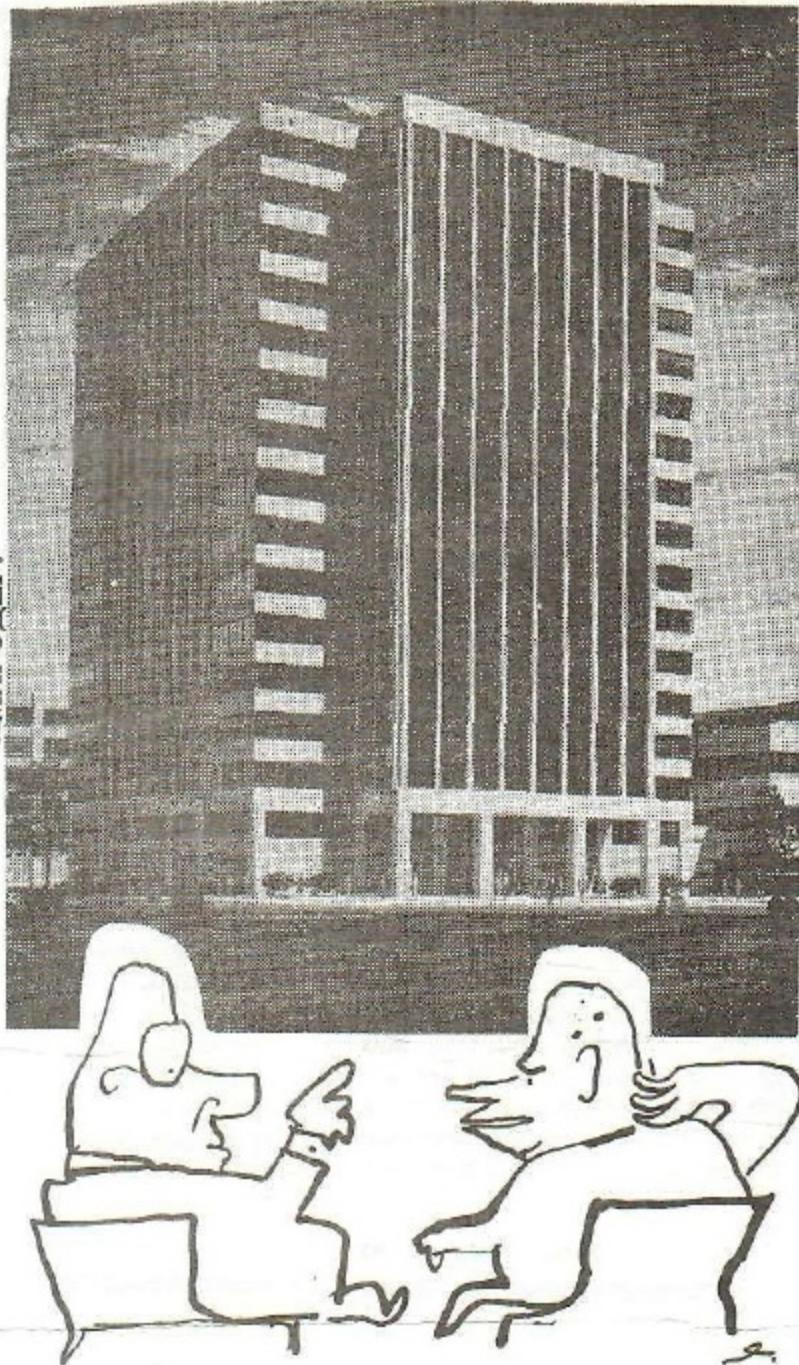
Ба!.. Але що з того, що таксідо в мене є, коли народ не вибрав мене делегатом на 27-му конвенцію Українського Народного Союзу?..

I K E R.

ЛІСТ ДО КЛІВЛЕНДУ

"Дорогий Друже, давно ми не бачилисі, ще, мабуть, ли у таборах. А оце буде нагода, бо мене вибрали делегатом на Конвенцію Народного Союзу. Приїжджаю до Клівленду в неділю, 17-го травня, опівдні поїздом. Вийди, будь ласка, по мене на станцію. А щоб Ти мене зразу відзначав, я буду тримати під пахвою фляшку горілки"

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ БУДУЄ СВІЙ ХМАРОДЕР!

— Вел, — як зачнуть вліті робити ремонт такого високого гавзу, тоді "Свобода" не буде виходити цілий рік!

ДОГОВОРИЛИСЬ

Перед конвенцією в Клівленді з'явилася у п. Лисогора делегація з Чікаго і заявила:

— Будемо за вас голосувати, але домагаємося, щоб у Чікаго поставити такий самий хмародер, як буде стояти в Джерзі Сіті.

— Хмародера не можемо вам дати, — сказав п. Лисогір, — але можемо зафундувати вам Союзівку.

— Окей, — погодились делегати, — тільки купуйте зразу дві, за новим і старим календарем.

ФАВСТІВСЬКА ВІДПОВІДЬ

— Дівчина не знає, що купити хлопцеві на іменини, і питаеть в батька:

— Тату, якби тобі було 20 років, то що ти хотів би мату?

— Нічого більше.

СОРОКА НА ПЛОТІ

● 10-го квітня 1970 року сталася в Оттаві, Канада, епопеяльна подія, що межує з чудом: філадельфійський Митрополит Амвросій Сенишин навернувся на патріархальну віру!

● Доповідь на церковні теми д-р Марії Клячко в "Клубі Круглого Стола" в Нью-Йорку почалася "Отченашем". Добрий приклад для п. Слави Стецько починати її доповіді так само.

● На 27-ій Конвенції УНСоюзу передбачається доповідь д-ра М. Данилюка про важливість уживання алькоголю делегатами, так на "кокусах", як і по кімнатах, у готелі.

● Довідуємося, що деякі члени Головного Уряду Українського Народного Союзу перед конвенцією в Клівленді взяли акцидентові грамоти, на випадок, якби провалилися під час виборів.

● З нових розпорядків філадельфійської дієцезії довідуємося, що основні засади гри в "Бінго" мусять знати не тільки отці парохи, але й дяки та паламарі.

● Виявляється, що надруковані в "Свободі" з 1-го квітня інструкції проф. Лева Добрянського в справі перепису населення — це був звичайний собі "Пріма Апріліс"!

● В часі відвідин ректора УВУ д-ра В. Янева в Нью-Йорку деякі абсолівенти цього університету доручили ректорові свої матуральні свідоцтва, що тепер наспіні з Краю.

● Нас інформують, що Ів. Керницький і М. Понеділок не взяли участі в з'їзді ОПДЛ в Торонто, бо завчасу довідались, що буфетова частина з'їзду странно занедбана.

● Кажуть, що новообраний голова Об'єднання Мистців Українців в Америці скульптор Михайло Черешньовський перебрав по старій управі не головство, а безголов'я.

● З нагоди 60-річчя газети "Новое Русское Слово" не виступила з словом привіту мовчазна більшість читачів цього щоденника — українські політичні емігранти.

Між союзянками

— Мій старий пішов на дієту.
— А мій поїхав по дієту...

БУНТ МОЛОДИХ НА КОНВЕНЦІЇ В КЛІВЛЕНДІ

З золотих думок Романа Слободяна: "Асекурація — це кара за довге життя і нагорода за коротке!"

Перша заповідь (для організатора УНС): Не пробуй організовувати нового члена, коли кандидат найвся і "вачує телевізію"!

Друга заповідь: Коли тебе викидають з хати, — постав ногу поміж двері і одів'ю!

Чи панелі на тему наркоманії відстрашують нашу молодь від уживання наркотиків, чи її до цього заохочують?..

Чи в ньюйоркському хорі "Думка" справді хтось щось думає чи всі співають?

Коли в нас постане Світовий Комітет Оборони Літери "Г"?

Цікаво б знати, завіщо голова "Слова" Григорій Костюк зробив редактора торонтського "Нового Шляху" Василя Левицького на 10 років старшим, привітавши його з 70-річчям?

Як це так діється, що д-р Роман Дикий з Філадельфії не відстрашує пацієнтів, навпаки — так багато їх до себе притягає?

Враження від гостинного виступу філадельфійської Пластової Станіці в Нью-Йорку: "Пластовий Дух — ще не спух!"

Тоді настане Україна, коли кожний регіональний комітет матиме свою Ольгу Соневицьку і свого Івана Дурбака,

НАША БЕРЕ!

У своїй новій мовознавчій праці проф. Чапленко грунтовно довів, що слово "лях" (поляк) походить від того ж кореня, що й кізяк (тваринні експерименти). Браво, професоре, так їх, воріженъків!

БІОЛОГІЯ В ПОЛІТИЦІ

Кожна політична партія має свій життєвий гін і множиться на біологічних засадах. Наприклад, є одна партія. Реєстр своїх членів рахує на пальцях рук і ще залишається решта... (не членів, а пальців). Партія як партія, має свій ЦК, голову, його заступника, генсекретаря, навіть касира і оргреферента. І може статися таке, що голові не припаде довгодоби генсекретар і касир. Він скликає Крайовий З'їзд, що йому легко приходиться, бо так склалося, що його заступник є теж його сином... Щоб на з'їзді було людніше, та-то запрошує невістку, а син свою дружину, мірють, дискуують і демократично рішують викинути з партії генсекретаря і касира, мовляв, — йому і так нічого робити, бо каса порожня...

Такий хід справні, як можна цього сподіватися, не подобається генсекретареві та й касирові, і вони, стимульовані гоном множення, скликають Партійний З'їзд і викидають (теж демократично) з партії голову і його сина. Правда, партійні ухвали важко перевести в життя, бо десь не взялася Опозиція, що не признає ні Крайового, ані Партійного з'їздів! На тих самих біологічних засадах розмноження скликає свій сепаратний з'їзд і викидає з партії обидва розсварені крила. Тепер усі три розлами вибирають свої партійні органи і публікують відповідне звернення до екзилної громади...

А громада — беспартійна, їй від того ні холодно, ні жарко! Не такі, мовляв, дива бачили під час історичного ісходу... Хтось може спитати — чи можлива така дивовижка? А чому ж би пі.. Трьох — творять колегію, а колегія може рішати, схвалювати й викидати з партії. До Контроль-

ПРОЕКТ ПАМ'ЯТНИКА О. ГРИГОРІЮ ГРУШЦІ В КЛІВЛЕНДІ

ної Комісії більше трьох теж не треба. Що ж до функцій, то їх — для загального добра — кожний може взяти по три і чотири. От пан І. Лисогір з УНСоюзу має їх, цих функцій, з-парканадить і якось дає собі раду.

І так з однієї постають у нас три партії, три ЦК, три голови, три генсекретарі і т. д.

Трошки скомпліковане теперішнє ставлення їх до УНРади, бо

перша партія вийшла з рядів УНРади, друга спомагає "Велику Трійцю" — Лівицького, Маковецького і Довгала, а третя в опозиції, — не до своїх двох посестер, а до "Великої Трійці", — з приводу усунення д-ра Фіголя з посту голови ВО.

(Джерела: дивись "Вільна Україна", збірник ч. 61, "Повідомлення" на 8-ій стор.)

(СМАРТ)

ВЕЛИКИЙ УСПІХ УКК В СПРАВАХ ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ

— Що робити, коли тут тих рубрик про національне походження нема зовсім?
— Пишіть замість „мурин“ — „українець“.

НАШІ ПРОПОЗИЦІЇ

Щоправда, ці пропозиції безпосередньо не стосуються 27-ої Конвенції УНС, тільки союзового хмародера в Джерзі Сіті, проте заторкнені тут питання тісно в'язнуться з діяльністю Головного Уряду УНСоюзу та В-ва "Свобода", тому ми уважали нашим обов'язком присвятити їм належну увагу.

1) Вносимо пропозицію, щоб посади портерів і дженіторів у новому хмародері УНС віддати виключно нашим науковцям з академічними титулами, дійсним членам Наукового Т-ва Ім. Шевченка та УВАН.

2) Чищення вікон зарезервувати для наших канадських науковців.

3) Двірником зробити когось з живих покищо членів українського генералітету. Не забути пошити йому парадний мундир і шапку на взір як одягається на всякі паради маestro Василь Авраменко.

4) Для всякого пожарного випадку збудувати в канцелярії УНСоюзу берлінський мур, щоб відгородити кабінет головного предсідника від кабінету головного секретаря.

5) Один поверх хмародера відпустити під "бовдінг" (турніри гри в круглі).

6) В новій, модерній канцелярії зainсталювати такий комп'ютер, що сам організовував би нових членів УНСоюзові. Секретарі відділів та організатори мають за це діставати премії, нагороди і плякети о. Григорія Грушки.

7) Головному редакторові "Свободи" виднати поліційний дозвіл носити револьвер при зустрічах із відчінними читачами і кореспондентами.

8) В редакції "Свободи" вивісити регулямін, що забороняв би ред. З. Снилкові телефонувати, ред. В. Давиденкові їсти цибулю і ред. І. Кедринові підщипувати лівчата.

9) Нову друкарню "Свободи" покропити свяченою водою, викинути з неї раз і назавжди "друкарського чортинка".

Тото у нас ек дег. віродит си йкійс патрійота, то зараз ме на цалій писок казати, юк він стоє вірне за народом, а навіт го-ден за tot нарід душу-ціло по-ложити.

Ведлуг того, то екос увечир лег сми до лушка на спочинок, але жем си на вечеру взев за- велику даєту, юк не міг сми ані-руш заснути і до голови наїзди-ми всілекі думки. А найбільше влізла ми тога думна за tot наш нарід.

Бо, адіт, тога лежко сказати "нарід", але, скажіт достоментні, хто до того народу в нас на емі-гранції си рахує або де tot нарід си знаходит.

Ек йти за поритком, то мер-куйте, ци наші дохтори і ани-нери в tot нарід ци не є? Адіт, вони рахують си — еліта, тога, юк нарід має провадити. Дайми-нато, ек у нас в Старім Краю жид провадив толе на мотозку на заріз, то толе було собі тел-тьом, а жид до телети си не ра-хував.

Потім то є ружні магістри, ридахтори і головачі з Укака, то тиж народом називати не мож. Виц то вже називають си бас-дори, ци амбарасадори, ци ще ек їх там називають. Вони тиж про-водят нарід куждій в свою ен-шу сліпу вулицу.

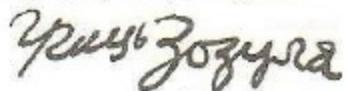
Лишают си ще toti, юк кажут — селепки. Ще у нас найбільше, але єкби хоців зробити перепис селепків, аби изнати напевно, кілько їх є, то не було би ані єд-ного, бо куждій подав би си за когось енаншого. З таких то на-віт єкби зробив екійс нарід, то хто би си до такого селепкова-того народу признавав.

Тиж є важне питане, ци tot нарід мав би бути самі східне-ни ци західнеки? Східник не ме-давати душу-ціло за екогос бандерівського західника, а західник не то душу-ціло, але ізв злома-ного грейцара за східника не даст.

Ек так є, то лише си хиба стара еміграція. Ба, але там єд-ні то погресисти, другі сицилі-сти, а треті си поангліцили, і з того тіста тих тешко екійс нарід зліпити.

Ек би то кристени не кру-тив, юк би не штудиравав, то віде на таке, юк на еміграції маємо доста ружних головачів, дніректорів, президентів і ружних, май, провідників та й амбарасадорів, а народу — нема.

Лишив си в Старім Краю.

Дорогий Лисику!

Прошу ті дуже, напиши в Тво-їй дорогоцінній газеті спростова-не за той артикул "Доле — де — Ти?"

Жи правдою єст, юк ті австрі-йонавти Аполло нумер 12 полеті-ли на місце і сі вернули на зем-лю, али ніправдою єст, якоби тесьцьова Куця, юк вмерла ще в 1960 році в старім Краю, вер-нула сі назад на землю чириз Канаду аж до Гамеріки.

Пе-е-С.

Була би-м того и подавала, али дуже мі люди бадеруют ли-стами з ружних сторін, а навіт з Європи. Ідна пані навіт принесла ми Ліса Мікиту і мовит: "на, прочитай си, там пише за Тебе". А я мовіло: "Декую, я єст тиж після-платник."

Найвенніший то мі зрушило, як дісталася-м на остатний зікенд лист з Чікага і пишут: "Вибираємося на прощу до Філадельфії, бо сте вже сі підписали під Патріярхатом, то вступимо і до Вас, щоби від Вашої мами довідати сі за Самбрі."

Мислю, юк Вас тиж би то зру-шило, бо як зачнут з'їздити сі людиска, то янич тилько буду виварувати, а Куц буде від ра-ні до вечера мити начине.

Ваша
Кунц-Язичинська

РОЗСІЯНИЙ ПРОФЕСОР

Виходячи рано з дому, профе-сор поцілував двері і тріснув жінку.

БОРЖНИК

— Стільки маю боргів, що не мо-жу вночі спати.
— Ну, і що ти робиш?
— Сплю вдень.

ЗДІЯСНЕНА МРІЯ

— Іване, чи здійснилася хоч од-на мрія твого дитинства? — питав дружина чоловіка.
— Здійснилася. Коли мати тягла мене за чуприну, я мрія стати лі-сім!

ЕСПЕРАНТО

Цікава мама вилітує сина:

— Як же ти говориш з дівчиною — по-англійському чи по-українському?

— Та ми, мамо, більше говоримо руками, — відповідає синок.

Вибраючись в Клівленд, Коннєнції делегати До "Веселки" всі зайдли. Добре й смачно поснідати.

Вибраючись на з'їзд чи на конвенцію, добре перед тим відвідати Українську Цукорню "Веселка" в Нью-Йорку, зустріті інших колег-делегатів, обговорити всю стратегію, а при цьому підкріпити сили смачним сніданком чи полушенком, з яких славиться вже кухня "Веселки".

Не забудьте ж нашої адреси:

"ВЕСЕЛКА", 144 Друга евню (в Пластовому Домі)

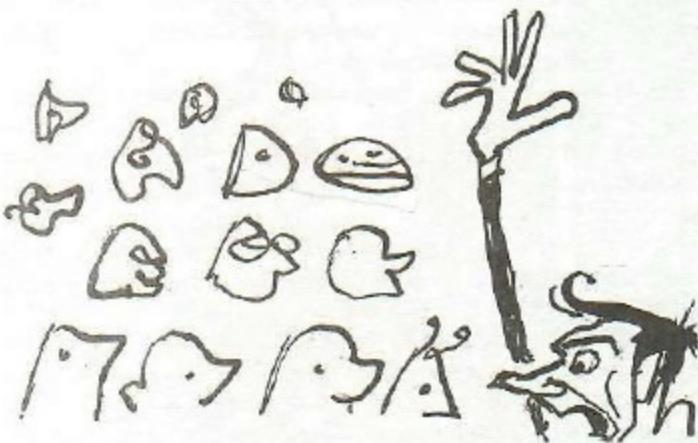

ЛІСЯЧИЙ КОМЕНТАР

Чи оплачується бути в нас меценатом?.. Виходить, що ні, бо народ — невдячний! З новинки в "Свободі" (ч. 65) довідуємось, що при відділі "Самопомочі" в Нью-Йорку працює книгохрібня, що нараховує 1,700 томів... "Чималий дарунок, — читаемо далі в новинці, — зробив для цієї книгохрібні сл. п. Іван Тиктор..."

Читаемо й очі свої з дива витріщаемо! Дир. Іван Тиктор з Вінницегу, — дай же Йому, Господи, ще 75 років прожити, в повному розквіті творчих сил щойно розмахується до ювілеїв, а тут чорне на білому роблять з нього поїйника!

Формальний внесок на конвенції

— Ми маємо теж свого Пуцида: він називається Іван Винник!

~~РЕГІОНАЛЬНА МОТИЛІЦЯ~~

КОМУНИКАТ

Подаємо до відома усім і всі, що ми, кропив'яни, тобто уродженці села Кропивника, відбули на одному із клаптикові вільної України в Америці З'їзд Кропив'ян.

Ініціативний Комітет, що на його чолі став головою відомий на терені Америки і Канади суспільний та політичний діяч Микола Берегулька, по довгій переписці та безконечному числі телефонів дійшов до висновку, що ми, кропив'яни, не гірші від Панциківчан чи Войнилічан.

З'їзд відбувся під кличем братньої любові, толерантності та душевного з'єднання із поневоленою Україною.

На з'їзд явилося тринадцять односельчан, в тому троє із Канади.

З'їзд відкрив голова ініціативного комітету, сердечно вітаючи присутніх. Пан голова запропонував з'їздові вислати символічний привіт нашим братам-кропив'янам, там, на Україні, та телеграмами нашим церковним, суспільним і політичним провідникам.

В цьому місці Бруканів Митро ставить внесок вислати спеціальну телеграму достойному Стецькові. Борейків Іван ставить внесок вислати таку ж телеграму достойному Ждановичеві.

Над обома внесками вив'язалася дуже палка дискусія і тільки завдяки енергійній інтервенції предсідника обійтись без поважнішого кровопролиття.

Після полагодження дрібного непорозуміння пан предсідник підчеркнув історичну вагу з'їзду та його наслідки для України. Спеціальну увагу звернув шановний прелегент на факт, що в юридичному історичному підручнику немає згадки про Кропивника, так само тяжко його найти на мапі України.

Завданням оцього з'їзду є направити ці, прикрі для нас, кропив'ян, помилки.

Реферат п. з. "Історичне минуле Кропивника та його наслідки для України" виголосив Джалаабів Василь, відомий дослідник давнини Кропивника.

Шановний прелегент на підставі безсумнівних історичних джерел, а саме: записок на церковних книгах, що їх вів наш старий дядь Марціян від непам'ятних часів,

доизав, що назва нашого села не походить від кропиви та будяків, як твердили наші вчені із сусіднього села Завадки.

Самої назві та початку заснування Кропивника треба шукати в давній давнині.

За часів короля Данила на місці теперішнього Кропивника була оселя, назви якої усталити неможливо. Татари у поході на захід загнали військо короля Данила аж на Підкарпаття, точніше — головна татарська сила опинилася коло селища — сьогоднішнього Кропивника.

Військо короля Данила останнimi зусиллями стримували похід татар, але на побіду не було взглядів.

Рада стариків селища рішила піти з помічкою королеві. Рішено вислати до татарського хана найкращу красуню Ребеговоу Марцию, а вона своїми жіночими хитростями повинна очарувати хана.

Татарський табір стояв на горбі, що сьогодні називається Татарська могила.

Дорогою через Погар та Лашину Марция дібралася ніччю до татарського табору. Хан, як і всі татари ласий і анічно красу, відразу в ній залибився.

Марцяскористала з хвилевого запаморочення хана — напоїла його центорією. Хан не міг дальше керувати боєм, бо мусів щохвилини виходити поза шатро. З того скористали війська короля Данила і при помочі молодців селища розбили в пух і прах татарську навалу.

Селище прозвано Покропивник на пам'ятку, що король Данило покропив татар.

Свій науковий реферат прелегент закінчив висновком, що не будь сьогоднішнього Кропивника з його мудрими стариками та красунею Марцею, не було б України — ба, не тільки України, а багато інших західних держав, бо турки мали в плані піти за Вислу та Одру.

В дискусії над рефератом забрав голос Плентоногий Гаврило. Подякував прелегентові за його труд на славу кропив'ян та поставив внесок увіковічнити сьогоднішній з'їзд виданням книжково-збірника про Кропивник. Пропонує на першій сторінці збірника помістити портрет короля Данила та Ребегової Марці. Справи не

— Наша більшість не терпить вашої більшості і перестерігає...

слід відкладати, а таки сьогодні почати збірку фондів. Тому, що він і його дружина приїхали аж з Канади, а в додатку він зреагував із "овертайму", — декларує на ту ціль два і пів долара.

Звідсів Корнило не погоджується із думкою передбесідника. Портрет короля Данила є в кожному підручнику історії, а відносно портрета красуні Марці, то ніхто не знає, як вона виглядала, і на думку його дружини не знає, чи вона була аж така красуня, як тут було говорено.

Гиравий Митер радить у дові такі резолюції до ухвалення: справі портрета Марці звернути до котрогонебудь із наших мистців-малярів. Йому відомо, що Еко намалював портрет св. Юрія і св. Ольги, хоч ані першого ані другої ніколи не бачив.

Тому, що дискусія над повищою справою могла б тягнутись у безконечність, Борейків Гнат пропонує слідуюче: живі повинні говорити про живе. Що було, та прогуло, і нема потреби, як кури, в ньому гребатись. На його думку в збірнику слід помістити знимки усіх визначних кропив'ян, що сьогодні є учасниками з'їзду. Він заздалегідь придбав знимку своєї родини з внуками відшочно.

Архіреїв Проць попер висок з тим застереженням, що треба вибрати спеціальну комісію для усталення черговости знимок у збірнику. Справа дуже важна — хто має бути на початку, а хто на кінці. Передбесідник не одинокий, що приїхав з готовою знимкою. Він певний, що родинні знимки є на руках у кожного учасника з'їзду.

Тому, що в дискусії над повищими внесками не осягнено позрозуміння, відложено їх для подання другому з'їздові.

Бенкет із забавою не відбувся тому, що головний організатор з'їзду забув найняти оркестру.

Учасники перейшли до національного клубу, де в ширі і сердечній розмові (багато учасників мали слези на очах) згадували рідне село.

Згадали нашого неграмотного вітая — старого Каністрана, що тішився більшою повагою в селі, ніж президент сьогоднішньої Америки, а за часів нашого учителя не було ані одної демонстрації учеників.

Згадали, як то кропив'яни будували читальню і кооперативу та як виганяли Сруля із села.

Резолюційна Комісія подала з'їзду такі резолюції до ухвалення:

1. Національна єдність.

Тому, що соціальний стан нашої еміграції кардинально змінився, тобто, нема більше панів чи хлопів у старокрайовому розумінні, а в панів і так звані бувші пани. Тому, що на тому тлі дійшло до страшної національної заздрості, — єдність неможлива.

З'їзд закликає наших політичних провідників не морочити нашому еміграційному народові голови єдністю, бо в ній вони самі не вірють, ані зломаного нігтя не прикладають. Власними силами здійснити оцю ідею ми неспроможні. Треба терпеливо ждати, аж чужа сила нас зрівняє, а тоді й об'єднає.

2. Наше відношення до поневоленої України.

Робіть, хлопці, що можете. На нас не дуже то здавайтесь.

3. Шлільництво.

Школа добра річ і конечна, але на американському ґрунті не дуже то потрібна. Добра бизнесова голова цінніша вченої.

З'їзд уповноважив з'язкового для преси Ксенофonta Барського виготовити комунікат для преси та помістити його в найповажнішому українському суспільно-політичному журналі "Лис Микита".

Якщо б зі сторони редакції згаданого журналу були труднощі,

з'їзд просяє вдатись за посередництвом до нашого недалекого земляка Гриця Зозулі. З'їзд уповноважив Ксенофonta Барського, якщо зайде конечність, угостити земляка чаркою джину за рахунок решти організаційного фонду, що виносить долар сімдесят п'ять.

Відчитано листа ред. І. Дурбака, який вітає з'їзд і заголовшує свою особу до послуг.

З'їзд закріто відповідням національного гімну.

Уповноважений для з'язку пресою —

Ксенофонт Барський

П. С. Тому, що всі учасники з'їзду є відомі на терені Америки і Канади суспільні та політичні діячі, — правдиві їхні прізвища замінено на такі, якими їх називають у Кропивнику, щоби їх та їхні родини тут і там не наразити на евентуальне переслідування.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

По дол. 5.50: Д-р Л. Д. Кушир — Філадельфія, о. Д-р М. Сопуляк — Едмонтон, Д. Кузик — Трентон, Д-р Т. Антонович — Вашингтон, Е. Коноцада — Ворен, Р. Гладка — Гаррісбург, Д-р Л. Обушкевич — Дітройт, о. Б. Смік — Ютика, В. Хамула — Н. І., М. Куниаський — Дітройт, Д-р Я. Генник-Березовський — Гамільтон, Д-р Т. Дзюбановський — Віндзор, О. Загайкевич — Кренфорд, Л. Сагайдак — Севенгілс, Д-р П. Джуль — Дітройт і К. М.

По дол. 5.00: Д-р Р. Барановський — Гайтсвіл, О. Мацілінський — Дітройт, Я. Падж — Торонто, Д-р Б. Салабан — Бофало, Д-р Т. Я. Решетило — Лім і П. Стасюк — Вудбура.

По дол. 3.50: Л. Ломиш, М. Дорожинський і Д-р В. Ортінська.

По дол. 3.00: Д-р Е. Мартинюк, Д-р В. О. Семків, Б. Ясінський, Д-р В. Пушкар, Д-р М. Яремко, О. Граб (Онт. Степенід Прінтінг Ко.) і Я. Зайшлій.

По дол. 2.50: С. Гавриш, Р. Михіта, С. Рожок, В. Мацук, о. Д-р С. Гаюк, В. Палідвор, М. Литвин, О. Стельмах, о. Ю. Габрусевич, Е. Цегелик і Д-р С. Олійник.

По дол. 2.00: В. Батицький, С. Білик і Е. Саламаха.

По дол. 1.50: Р. Мамчин, О. Boehcko, о. Я. Черкавський, Д-р Ю. Кушір, Г. Магмет, Ю. Токе, Ю. Голевата, І. Керній, В. Слиз, Л. Вовчанський, В. Вітошинський, Н. Дзіковська, М. Швейко, Е. Ноаден, Г. Омельченко, Ф. Зелінський, М. Раковський, І. Решетилович, І. Климовська і В. Сахрин.

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді
річна передплата — дол. 4.50

Editor Edward Kozak

